

«Μη γινώ μεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες» (Γαλάτας, ε':26)

Η κενοδοξία είναι η ματαιοδοξία, δηλαδή η επιθυμία ματαίας δόξας, όπως να επιθυμεί κάποιος πλούτο, πολλές γνώσεις και υψηλές θέσεις, με κύριο σκοπό την ατομική του καλοπέραση και για να λάβει δόξα από τους ανθρώπους. Επίσης το να επιδιώκει ένας άνθρωπος την αποδοχή των άλλων με σκοπό να γίνει το κεντρικό πρόσωπο και να τον επαινούν όλοι, χωρίς να έχει σαν πρόθεση να βοηθήσει στις ανάγκες των συνανθρώπων του, αλλά το κάνει για να φαίνεται ανώ τερός τους και για να τον κολακεύουν.

Ακόμα και ο χριστιανός κινδυνεύει να γίνει κενόδοξος εάν δεν προσέξει και δεν έχει τα αισθητήριά του γυμνασμένα ώστε να διακρίνει το καλό από το κακό (Εβραίους, ε':14). Εάν πάρει ένας χριστιανός δόξα από τους ανθρώπους για κάποιο καλό έργο που έκανε, αυτό θα έχει σαν συνέπεια να χάσει τον μισθό που θα του έδινε ο Κύριος. Στο κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο διαβάζουμε για τρία καλά έργα που ζητάει ο Κύριος να τα κάνουμε κρυφά. Αυτά τα έργα είναι η ελεημοσύνη, η προσευχή και η νηστεία, τα οποία ο Κύριος θέλει κάθε άνθρωπος που υπακούει στον λόγο Του, αυτά να τα κάνει ‘εν τω κρυπτώ’, ώστε να λάβει μισθό απ’ Αυτόν. Σε αντίθετη περίπτωση που ο άνθρωπος εκείνος θέλει να φανερώσει αυτό που κάνει, τότε θα λάβει μισθό (δόξα) από τους ανθρώπους αλλά όχι από τον Κύριο. Ότι προσφέρει το γνήσιο παιδί του Θεού στον αδελφό του ή στον συνάνθρωπό του, το κάνει για τον Κύριο, για να λάβει μισθό από Αυτόν και δεν το κάνει για να πάρει δόξα από τους ανθρώπους.

Στη συνέχεια θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα ανθρώπων που ακολούθησαν κενόδοξες επιθυμίες, καθώς και τον καρπό τους που χαρακτηρίζεται από έριδες και φθόνους που οδηγούν ακόμα και στον θάνατο.

Αρχικά αναφέρουμε τον Κορέ, τον Αβειρών, τον Δαθάν και τον Ων, οι οποίοι μαζί με άλλους 250 άνδρες αρχηγούς της συναγωγής των Ισραηλιτών, στασιάσανε εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. Πρόβαλλαν τον εαυτό τους, ώστε να εκτοπίσουν τον Μωυσή μη

σεβόμενοι τον Κύριο που τον ἔθεσε ηγέτη στον λαό Του. Μάλιστα αυτοί που στασιάσανε κατηγόρησαν τον Μωυσή και τον Ααρών ότι υψώνονται υπεράνω της συναγωγής, ενώ ὅπως είπαν ο Κύριος ενεργεί το ίδιο μεταξύ όλων των μελών της συναγωγής. Ο Μωυσής πρόβαλλε τον Κύριο, ώστε Αυτός να μαρτυρήσει ἀμεσα την επόμενη ημέρα, ποιοι είναι δικοί Του και ποιος είναι ἅγιος και εκείνον που θα εκλέξει, εκείνος να Τον πλησιάζει. Την επαύριο το πρωί, ο Κορέ εφερε όλη τη συναγωγή εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. Ὁταν ἤρθε η ώρα, ο Μωυσής ανέφερε στο λαό να αποχωρήσουν από τις σκηνές αυτών των ασεβών ανθρώπων και στη συνέχεια ἔθεσε σημείο ότι εάν αυτοί πεθάνουν με φυσικό αίτιο τότε αυτό σημαίνει ότι ο Κύριος δεν τον απέστειλε, ενώ εάν ανοίξει η γη και τους καταπιεί, μαζί με τους δικούς τους και τα υπάρχοντά τους, τότε σημαίνει ότι αυτοί παρόξυναν τον Κύριο. Ἐτσι ακριβώς συνέβη, ἀνοίξει η γη και τους κατάπιε με τις οικογένειές τους και τα υπάρχοντά τους, ενώ φωτιά από τον Κύριο ἐκαψε και τους 250 στασιαστές. Ο λαός εκείνη την ώρα φοβήθηκε, αλλά την επόμενη μέρα γόγγυζε όλη η συναγωγή εναντίον του Μωυσή και του Ααρών και ἐλεγαν ότι αυτοί οι δύο θανάτωσαν τον λαό του Κυρίου. Τότε είπε ο Κύριος στον Μωυσή και τον Ααρών να αποσυρθούν από την συναγωγή και ἀρχισε να θανατώνει αυτούς που γόγγυζαν. Ο Μωυσής είπε στον Ααρών να λάβει θυμιατήρι, να βάλει φωτιά από το θυσιαστήριο, να επιθέσει θυμίαμα και να κάνει εξιλέωση για την συναγωγή. Ἐτσι ἐπραξε ο Ααρών, στάθηκε μεταξύ των ζωντανών και των νεκρών, ἔκανε εξιλέωση και σταμάτησε η θεομηνία. Μέχρι τότε πέθαναν άλλοι 14700 ανθρώποι, εκτός αυτών που πέθαναν εξαιτίας του Κορέ (Ἀριθμοί, 1:50).

Αυτός ήταν ο καρπός της κενοδοξίας των στασιαστών να προβληθούν αυτοί ἐναντί άλλων, χωρίς να λογαριάζουν την γνώμη του Κυρίου. Αυτή τη μάταιη δόξα που απαίτησαν οι στασιαστές την πλήρωσαν με τη ζωή τους. Μάλιστα, το ίδιο τίμημα πλήρωσαν και οι 12700 τους οποίους παρέσυραν.

Άλλο αρνητικό παράδειγμα επικράτησης της κενοδοξίας σε ανθρώπους του Θεού, είναι αυτό που προφητικά αναφέρει ο απόστολος Παύλος και το οποίο η εκκλησιαστική ιστορία επαληθεύει. Ὁταν ευρισκόμενος στη Μίλητο, κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας της Εφέσου μεταξύ των άλλων τους είπε: ‘Προσέχετε λοιπὸν εἰς ἐαυτοὺς, καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὅποιον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σᾶς ἔθεσεν ἐπισκόπους, διὰ τὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὅποιαν ἀπέκτησε διὰ τοῦ ἴδιου αὐτοῦ αἴματος. Διότι ἐγὼ

έξεύρω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώ ρησίν μου θέλουσιν εἰσέλθει εἰς ἐσᾶς λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν θέλουσι σηκωθῆ ἄνθρωποι λαλοῦντες διεστραμμένα, διὰ νὰ ἀποσπῶσι τοὺς μαθητὰς ὅπισω αὐτῶν'

(Πράξεις, κ' :28-30). Δηλαδή κάποιοι από αυτούς τους πρεσβυτέρους, ενώ ξεκίνησαν σωστά το ἔργο τους, με την ενέργεια και οδηγία του Αγίου Πνεύματος, στην πορεία δεν θα προσέξουν και θα φθάσουν να λαλούν διεστραμμένα, συστήνοντας ἐμμεσα ἡ ἀμεσα τον εαυτό τους σαν το πρόσωπο που πρέπει να ακολουθούν οι μαθητές και όχι τον Σωτήρα Ιησού Χριστό. Το τελικό αποτέλεσμα είναι ο εκτροχιασμός τόσο των ἴδιων, όσο και αυτών που τους ακολουθούν, από τον ευθύ αλλά 'τεθλιμμένο' δρόμο του Κυρίου (Ματθαίος, ε':16).

Στο σημείο αυτό καλό είναι να τονίσουμε ότι ἄνθρωπος του Θεού δεν ακολουθεί ἄνθρωπο αλλά τον Κύριο. Πρέπει βέβαια να σεβόμαστε και να πειθόμαστε στους ανθρώ πους που ἔχει θέσει ο Κύριος να προστανται στην εκκλησία Του, σύμφωνα ὡμως με το γραμμένο: «Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστῶτάς σας, οἵτινες ἐλάλησαν πρὸς ἐσᾶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὅποιων μιμεῖσθε τὴν πίστιν, ἔχοντες πρὸ ὄφθαλμῶν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτεύματος αὐτῶν. ....Πείθεσθε εἰς τοὺς προεστῶτάς σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σας, ὡς μέλλοντες νὰ ἀποδώ σωσι λόγον· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ μή στενάζοντες· διότι τοῦτο δὲν σᾶς ὥφελεῖ»

(Εβραίους, ιγ':7,17).

Συνεπώς οι θα υπακούμε σε προεστώ τες που αγρυπνούν για τις ψυχές μας προσευχόμενοι στον Κύριο, τον οποίο έχουν πραγματικά σαν αρχηγό τους μιας και ἔχουν υπόψη τους ότι θα του λογοδοτήσουν για τα πεπραγμένα τους. Εάν έρθουμε σε αμφισβήτηση για κάποιον προεστώ τα που ἔχει θέσει ο Κύριος στην εκκλησία που ανήκουμε, ας πάμε να ρωτήσουμε πρώτα τον Κύριο, αλλά και άλλους πνευματικούς αδελφούς της εκκλησίας μας, αν ἔχουν την ἴδια γνώμη με την δική μας και θα λάβουμε από τον Κύριο οδηγία, μιας και Αυτός μας βγάζει από κάθε αδιέξοδο. Ας μη ξεχνάμε το ρηθέν δια του Αγίου Πνεύματος από τον απόστολο Παύλο: «Ἄλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς, ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς κηρύττῃ ἄλλο εὐαγγέλιον παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σᾶς ἐκηρύξαμεν, ἃς ἦναι ἀνάθεμα» (Γαλάτας, α':8).

Συνεχίζοντας, λέμε ότι η κενοδοξία, σαν επιθυμία της δόξας από ανθρώ πους και όχι της δόξας από τον Θεό, είναι ασυμβίβαστη με την ειλικρινή πίστη, σύμφωνα με τα λόγια του Κυρίου, «Πῶς δύνασθε σεῖς

νὰ πιστεύσητε, οἵτινες λαμβάνετε δόξαν ὁ εἰς παρὰ τοῦ ἄλλου, καὶ δὲν ζητεῖτε τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ;»

(Ιωάννης, ε' :44). Αυτό πιστεύουμε ισχύει, διότι σύμφωνα πάλι με τα λόγια του Κυρίου,

«... ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνώ πιον τοῦ Θεοῦ»

(Λουκᾶς, ις' :15). Επιπρόσθετα ο λόγος του Θεού αναφέρει, σχετικά με υψηλά ιστάμενους ανθρώπους, που ενώ πιστεύουν στον Κύριο δεν Τον ομολογούν,

«Ἄλλ' ὅμως καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, πλήν διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν ὡμολόγουν, διὰ νὰ μή γείνωσιν ἀποσυνάγωγοι. Διότι ἥγάπησαν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ»

(Ιωάννης, ιβ' :42,43).

Γι' αυτό ας μη προβάλλουμε τον εαυτό μας σε κάθε ἔργο που κάνουμε και ούτε να παρασυρθούμε από τις ευλογίες υλικές και πνευματικές που μας δίνει ο Κύριος, για να μην υπερηφανευτούμε, ώστε να θεωρούμε ότι οι ευλογίες είναι αποτέλεσμα των δικών μας ενεργειών. Να μη ξεχνάμε ότι χωρίς τον Κύριο Ιησού Χριστό, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα (Ιωάννης, ιε' :5). Σε κάθε ἔργο που πράττουμε να επιδιώκουμε να δοξάζεται ο Πατέρας Θεός και όχι την προβολή μας ἐναντί των αδελφών μας για τη δική μας δόξα (Ματθαίος, ε' :16). Να αφιερώ νουμε τα ἔργα μας στον Κύριο ώστε Εκείνος να είναι το κεντρικό πρόσωπο και να δοξάζεται, ενώ εμείς να κρυβόμαστε πίσω από το 'σταυρό' της θυσίας Του.

Συνοψίζοντας λέμε επειδή η κενοδοξία συνυπάρχει με την υπερηφάνεια, ότι ένα κεντρικό δίδαγμα της Αγίας Γραφής είναι ότι "Ο Θεός εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, εἰς δὲ τοὺς ταπεινοὺς δίδει χάριν"

(Ιακώβου, δ' :6, Α' Πέτρου, ε' :5), γι' αυτό μια σχετική με αυτό το δίδαγμα σημαντική γραφική συμβουλή είναι

:‘μή πράττοντες μηδὲν ἐξ ἀντιζηλίας ἢ κενοδοξίας, ἀλλ' ἐν ταπεινοφροσύνῃ, θεωροῦντες ἀλλήλους ὑπερέχοντας ἐαυτῶν’ (Φιλιππησίους, β' :3). Ας προβάλλουμε τον Κύριο Ιησού Χριστό στην ζωή μας και να θεωρούμε τα αδέλφια μας ανώ τερα από τον εαυτό μας. Για να γίνει αυτό πρέπει να έχουμε συνεχή επικοινωνία με τον Κύριο δια της εν Πνεύματι Αγίω προσευχής και να τρεφόμαστε πνευματικά με τον λόγο Του, ώστε να φθάσουμε όπως ο ἀπόστολος Παύλος να πούμε:

**«..ζῶ δὲ οὐχὶ πλέον ἐγώ , ἀλλ᾽ ὁ Χριστὸς ζῆ ἐν ἐμοί»
(Γαλάτας, β':29).□ Αμήν!**